

1 Ιουλίου 2021

Οι δεινόσαυροι ήταν ήδη σε παρακμή πολύ πριν πέσει στη Γη ο μεγάλος αστεροειδής που τους εξαφάνισε

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Νέα επιστημονική μελέτη αλλάζει τα δεδομένα

Η εξαφάνιση των μη ιπτάμενων δεινοσαύρων αποδίδεται στην πτώση ενός τεράστιου αστεροειδούς στη Γη, στο σημερινό Μεξικό, πριν από περίπου 66 εκατομμύρια χρόνια.

Όμως, σύμφωνα με μία νέα διεθνή επιστημονική μελέτη, υπάρχουν πλέον βάσιμες ενδείξεις ότι στην πραγματικότητα η παρακμή των δεινοσαύρων είχε ξεκινήσει τουλάχιστον δέκα εκατομμύρια χρόνια πριν «χτυπήσει» ο αστεροειδής, ο οποίος φαίνεται να έδωσε απλώς τη χαριστική βολή.

Οι ερευνητές από τη Γαλλία, τη Βρετανία και τον Καναδά, με επικεφαλής τον δρ Φαμπιέν Κονταμέν του Ινστιτούτου Επιστημών της Εξέλιξης στο Μονπελιέ του Εθνικού Κέντρου Ερευνών της Γαλλίας (CNRS), οι οποίοι έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό «Nature Communications» ανέλυσαν περίπου 1.600 απολιθώματα και όλα τα άλλα διαθέσιμα στοιχεία για την εξελικτική πορεία των δεινοσαύρων στον πλανήτη μας.

Όπως είπε ο Κονταμέν, «μελετήσαμε τις έξι πολυπληθέστερες οικογένειες δεινοσαύρων καθ' όλη την Κρητιδική Περίοδο, που εκτείνεται πριν από 150 έως 66 εκατομμύρια χρόνια, και βρήκαμε ότι όλες εξελίσσονταν κανονικά, επεκτείνονταν και ήταν σαφώς επιτυχημένες. Μετά, ξαφνικά, πριν 76 εκατομμύρια χρόνια, εμφάνισαν μία απότομη παρακμή. Ο ρυθμός εξαφάνισής τους αυξήθηκε και σε

μερικές περιπτώσεις σταμάτησε η εμφάνιση νέων ειδών».

«Σε όλες τις περιπτώσεις βρήκαμε στοιχεία για μία παρακμή που προηγήθηκε της πτώσης του αστεροειδούς. Επίσης, είναι φανερό ότι οι φυτοφάγοι δεινόσαυροι ήταν οι πρώτοι που έτειναν να εξαφανιστούν», ανέφερε ο ερευνητής Γκιγιόμ Γκινό του ίδιου γαλλικού Ινστιτούτου.

«Είναι ξεκάθαρο πως η εκ των προτέρων παρακμή των δεινοσαύρων σχετιζόταν με δύο παράγοντες: Πρώτον, ότι οι κλιματολογικές συνθήκες έγιναν πιο κρύες, πράγμα που έκανε πιο δύσκολη τη ζωή των δεινοσαύρων που πιθανότατα χρειάζονταν πιο ζεστές θερμοκρασίες και δεύτερον, η απώλεια των φυτοφάγων δεινοσαύρων έκανε τα οικοσυστήματα πιο ασταθή και επιρρεπή στην κατάρρευση», δήλωσε ο καθηγητής Μάικ Μπέντον της Σχολής Γεωεπιστημών του βρετανικού Πανεπιστημίου του Μπρίστολ.

«Επρόκειτο για μία κομβική στιγμή στην εξέλιξη της ζωής. Ο κόσμος είχε κυριαρχηθεί από τους δεινόσαυρους για περισσότερα από 160 εκατομμύρια χρόνια και καθώς παράκμαζαν, άλλες ομάδες άρχισαν να αποκτούν κυρίαρχη θέση, μεταξύ των οποίων τα θηλαστικά, τα οποία άρχισαν να αυξάνουν σε αριθμούς πριν από την εξαφάνιση των δεινοσαύρων. Μετά την πρόσκρουση του αστεροειδούς, είχαν πια τη δική τους ευκαιρία να δημιουργήσουν νέα είδη οικοσυστημάτων, τα οποία βλέπουμε μέχρι σήμερα», σημείωσε ο Κονταμέν.

Με πληροφορίες από ΑΠΕ-ΜΠΕ